

F. t. l. om ændr. i l. om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

tjeneste, hvorefter erstatning beregnes for en person, der er frivilligt forsikret i henhold til lovens §§ 55, 59 og 74, samt årsfortjenesten for en person, der er omfattet af den tvungne forsikring i § 58, fra 2.400 kr. til 5.000 kr.

Maksimumsbeløbet for frivillige forsikringer er hidtil i væsentlig grad blevet bestemt ud fra indtægtsforholdene for husmænd, der udgør den væsentligste gruppe under ordningen. I kalenderåret 1960 udgjorde den gennemsnitligt ansatte indkomst for husmænd 7.050 kr. Under hensyn hertil foreslås maksimumsbeløbet for de frivillige forsikringer for højet til 7.500 kr., og samme forhøjelse foreslås for så vidt angår den tvungne forsikring for fiskere m. fl. Maksimumsbeløbet reguleres ikke.

Til nr. 10.

Ved fastsættelsen af årslønnens maksimum har man i de skiftende ulykkesforsikringslove som udgangspunkt anvendt årslønnen for en fuldt beskæftiget ufaglært industriarbejder i København. Ved lov af 23. marts 1948 fastsattes maksimum til 5.000 kr., og samtidig indførtes en automatisk pristalsregulering med det formål at sikre overensstemmelse mellem det pristalsregulerede maksimum og lønudviklingen. Under hensyn til at lønstigningen i perioden 1946 til 1956 havde været betydeligt større end stigningen i maksimumsbeløbet, blev dette ved lov af 25. marts 1959 forhøjet til 10.000 kr., svarende til ca. 84 pct. af lønnen i 1956 for en ufaglært industriarbejder i København, der androg 12.014 kr.

Siden den ved lov af 25. marts 1959 foretagne forhøjelse af årslønnens maksimum er der påny sket en forrykkelse af forholdet mellem nævnte maksimum og lønniveauet. Maksimumsbeløbet vil pr. 1. april 1964 være pristalsreguleret til 11.750 kr., d. v. s. en stigning på 17,5 pct. Til sammenligning kan anføres, at årsfortjenesten for en ufaglært københavnsk industriarbejder ifølge den senest foreliggende lønopgørelse for et helt år, der vedrører perioden 1. april 1962-31. marts 1963, gennemsnitlig har udgjort 17.650 kr. I samme periode har årsfortjenesten for samtlige arbejdere i hele landet udgjort 16.400 kr.

Som nævnt har man hidtil fastsat maksimumsbeløbet under hensyn til indtægtsforholdene for københavnske industriarbejdere, men dog på et noget lavere niveau, jfr. således at det ved lov af 25. marts 1959 fastsatte maksimumsbeløb som foran nævnt svarede til ca. 84 pct. af lønnen for en ufaglært industriarbejder i København. Det forekommer imidlertid mere hensigtsmæssigt at foretage fastsættelsen på grundlag af indtægtsforholdene for

samtlige arbejdere i landet som helhed. Under hensyn til foran nævnte lønmæssige oplysninger er det fundet rimeligt at foreslå årslønnens maksimum forhøjet til 16.500 kr.

Ifølge en af direktoratet for ulykkesforsikringen foretaget gennemsnitsberegning vil en forhøjelse af årslønnens maksimum til 16.500 kr. medføre en merudgift for forsikringsselskaberne på ca. 31,8 mill. kr. med tillæg af administrationsudgifter, og for statskassen på ca. 2,2 mill. kr.

Til nr. 11.

Ved lov af 25. marts 1959 blev minimum for den årsløn, der efter lovens § 44, stk. 6, anvendes for personer under 21 år, forhøjet fra 2.400 kr. til 5.000 kr. Beløbet vil pr. 1. april 1964 være pristalsreguleret til 5.875 kr.

Med hensyn til minimumsbeløbet bemærkes, at bestemmelsen herom har til formål at sikre, at de unge, der modtager en forholdsvis lav løn, såfremt de ved tilskadekomst under arbejdet pådrager sig en varig invaliditet, får en invaliditetserstatning af en sådan størrelse, at den udgør en effektiv erstatning. Ved fastsættelsen af beløbet må den forventede fremtidige højere løn tages i betragtning. Under hensyn til den foreslåede forhøjelse af årslønnens maksimum er det fundet rimeligt at foreslå minimumsbeløbet forhøjet til 7.500 kr.

Til nr. 12.

Beregningen af dagpenge til en forsikret foretages efter ulykkesforsikringsloven med udgangspunkt i den pågældendes samlede arbejdsfortjeneste i løbet af det år, der går forud for ulykkestilfældets dato.

Der er herefter ikke mulighed for at tage hensyn til den forsikredes formodede fremtidige indtægter, hvilket må anses for mindre rimeligt for så vidt angår personer, der står i lærlingeforhold til arbejdsgiveren, eller er undergivet tilsvarende systematisk oplæring hos denne, og som i uddannelsesperioden oppebærer en nærmere fastlagt, gradvis stigende løn. Der bør i sådanne tilfælde i et vist omfang kunne tages hensyn til den højere løn, som den pågældende må antages at ville have kunnet opnå, såfremt ulykkestilfældet ikke var indtrådt.

Forslaget åbner mulighed for, at direktoratet for ulykkesforsikringen fra det tidspunkt, pågældende ville have kunnet opnå en højere løn, kan fastsætte et tilsvarende højere dagpengebeløb. Forslaget indebærer også, at der ved beregningen af dagpengeerstatning til en lærling, som kommer til skade i det sidste læreår, kan tages hensyn til den løn, som pågældende ville have opnået som udlært.